

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎี

ในบทนี้กล่าวถึงแนวความคิดที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาอันได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการใช้ชีวิตอันประกอบด้วย AIO (The AIO Framework) แนวคิดส่วนประสมทางการตลาดของ อ.เจ.โรน แมคคาร์ธี (E.J. Rome McCarthy) และการทบทวนวรรณกรรมตลาดงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการใช้ชีวิต

ในการกำหนดตลาดเป้าหมาย (Market Segmentation)⁶ มีตัวแปรหลัก ๆ ที่นักการตลาดได้พยายามกำหนดรูปแบบไว้ได้แก่ ถิ่นที่อยู่อาศัย (Geographic) เช่น อยู่ในทวีปใด อยู่ในเมืองหลวง หรือชนบท อยู่ภาคเหนือหรือภาคใต้ ลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic) เช่น อายุ ขนาดของครอบครัว เพศ รายได้ อารชีพ ลักษณะด้านจิตนิสัย (Psychographic) ได้แก่ รูปแบบการใช้ชีวิต (Life style) ลักษณะส่วนบุคคล และพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral) เช่น ความจงรักภักดีในตรายีห้อ หัตถศิลป์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ เป็นต้น แต่ในตัวแปรทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้น มีตัวแปรที่เปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขของเวลาที่เปลี่ยนไปค่อนข้างเร็ว และเป็นตัวแปรที่นักการตลาดให้ความสนใจกันมาก ในปัจจุบันคือ ลักษณะด้านจิตนิสัย (Psychographic) ซึ่งผู้บริโภคในหนึ่งลักษณะประชากรศาสตร์ (Demographic) อาจแบ่งตามความแตกต่างของรูปแบบตามลักษณะทางด้านจิตนิสัยของผู้บริโภคได้อีกด้วยคือ ในหนึ่งกลุ่มนี้มีอายุและอาชีพใกล้เคียงกัน ลักษณะด้านจิตนิสัยของผู้บริโภคยังสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม บนพื้นฐานของรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) และลักษณะส่วนบุคคล (Personality) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้สนใจที่จะศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี

รูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) เป็นแนวความคิดในการที่จะศึกษาและเข้าใจถึงรูปแบบการใช้ชีวิตของคนที่มีความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการใช้ชีวิตมีอิทธิพลต่อการเดือดบริโภคสินค้าหรือ อิกลักษณ์หนึ่งคือสินค้าที่บริโภคสามารถบ่งบอกถึงรูปแบบการใช้ชีวิตได้ ดังนั้น นักการตลาด ได้เพิ่มความสนใจที่จะแบ่งกลุ่มลูกค้าตามรูปแบบการใช้ชีวิตมากขึ้น ซึ่งรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) ดังกล่าวหมายถึง แบบแผนการใช้ชีวิตประจำวันที่แสดงให้เห็นถึง กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น (Activities, Interests, Opinion ; AIO) ใน

⁶ Philip Kotler, Marketing Management : 9th Edition, Prentice Hall International, Inc., Upper Saddle River, New Jersey , Page 255-260.

การศึกษาและวัดผลในแต่ละแง่มุมของรูปแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle) ที่แตกต่างดังกล่าว โดยปี
ที.พลัมเมอร์ ได้วางกรอบในการส่วนภารกุ่มเป้าหมายในแง่มุมหลัก ๆ ตารางดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตแบบ AIO⁷

กิจกรรม	ความสนใจ	ความคิดเห็น	สถานะส่วนบุคคล
การงาน	ครอบครัว	เกี่ยวกับตัวเอง	อายุ
งานอดิเรก	บ้านที่อยู่อาศัย	เกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม	ระดับการศึกษา
กิจกรรมทางสังคม	งาน	การเมือง	รายได้
การพักผ่อน	สังคม	ธุรกิจ	อาชีพ
ความบันเทิง	สันทานากา	เศรษฐกิจ	ขนาดของครอบครัว
การเข้าสู่ไมตรี ชุมชน	แฟชั่น	การศึกษา	ที่อยู่อาศัย
สังคมที่อยู่อาศัย	อาหาร	สินค้า	ภูมิศาสตร์
การขับจั่ยใช้สอย	สื่อ	อนาคต	ขนาดของเมือง
กีฬา	ความสำเร็จ	วัฒนธรรม	สถานะภาพ

แนวคิดส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix)⁸

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) เป็นตัวแปรทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ 4 ประการ ซึ่งนักการตลาดจำต้องนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย (Target Market) ซึ่งเป็นกุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ส่วนประสมการตลาดประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) เป็นสิ่งที่ต้องมีการพิจารณาออกแบบหรือพัฒนาเพื่อมุ่งให้ตรงกับความต้องการของตลาดหรือลูกค้า โดยผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยสินค้าและ/หรือบริการ รวมทั้งภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อลูกค้า ซึ่งส่วนที่สำคัญที่สุดของสินค้าหรือบริการ คือสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า และทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

2. ราคา (Price) การกำหนดราคาต้องให้มีความถูกต้องเหมาะสม โดยพิจารณาทั้งลักษณะของการแข่งขันในตลาดเป้าหมาย และปัจจัยของลูกค้าต่อราคาที่แตกต่างกัน หากลูกค้าไม่ยอมรับในเรื่องราคาเมื่อใดปัญหาเกี่ยวก็จะเกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลทำให้แผนงานต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นเสียหายและนำไปใช้ปฏิบัติไม่ได้ ดังนั้นราคาจึงเป็นตัวตัดสินที่สำคัญ

⁷ Joseph T. Plummer, The concept and Application of Life-Style Segmentation, "Journal of Marketing, January 1974, Page 34

⁸ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การบริหารการตลาดใหม่, กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา 2539, หน้า 67-70

3. การจัดทำหน้าที่ (Place) คือการนำผลิตภัณฑ์ไปสู่ตลาดเป้าหมาย ผลิตภัณฑ์จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดีไม่ได้ หากไม่สามารถไปถึงทันเวลาและในสถานที่มีความต้องการแล้ว ดังนั้นในเรื่องของการจัดทำหน้าที่จะมีการพิจารณาเกี่ยวกับสถานที่ เวลา และบุคคล ที่สินค้าและบริการควรถูกนำไปเสนอขาย

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) คือ การแจ้งการนักอุดหน้ำ และการขายความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องให้ลูกค้าเป้าหมายรับรู้ ซึ่งการส่งเสริมการตลาดนั้นมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ซื้อ รวมทั้งยังทำให้ลูกค้าเป้าหมายนั้นใจว่าผู้ขายมีสินค้าหรือบริการที่ลูกค้าต้องการ โดยการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การขายโดยพนักงานขายและการส่งเสริมการขาย

บททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์^{*} ได้กล่าวถึงลักษณะตลาดของกลุ่มวัยรุ่น The youth characteristic ดังนี้

1. วัยรุ่นเป็นตลาดใหม่ที่ต่อเนื่อง เพราะผู้บริโภคพึ่งเข้าสู่ตลาดคนี้ผู้โฆษณาจึงเป็นต้องชูงไวทุกๆ ตราสินค้าเป็นตราสินค้าใหม่สำหรับบางคนซึ่งไม่เคยใช้มาก่อน ผู้บริโภคที่เป็นวัยรุ่นก็จะเข้าสู่ขั้นนี้และเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุอาจจะใช้หรือไม่ใช้สินค้านั้นต่อเนื่องขึ้นอยู่กับความพอใจ ถ้าบริษัทสามารถสร้างความสัมพันธ์ต่อเนื่องเขาก็จะได้ลูกค้าในระยะยาวสำหรับสินค้าในตลาดผู้สูงอายุ บริษัทที่ใช้กลยุทธ์เพื่อดึงดูดให้กลุ่มวัยรุ่นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ บัตรเครดิต บัตรเอที-เอ็ม ห้างสรรพสินค้า ถ้าวัยรุ่นเริ่มใช้บัตรของธนาคารหรือห้างสรรพสินค้าได้แล้วถ้ามีบริการที่ดีพอ ก็จะใช้บริการนั้นไปเรื่อยๆ จากวัยรุ่นเข้าสู่วัยกลางคนและวัยชรา

2. กลุ่มวัยรุ่นสามารถจะจูงใจตลาดอื่น นักการตลาดในปัจจุบันกำหนดกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายแรกโดยมีอิทธิพลต่อกลุ่มอื่น เช่น ปีศา นารดา เพื่อน หรือญาติ จากแนวความคิดนี้มีหลายบริษัทที่มีการพัฒนาจากผู้ค้าปลีกเป็นผู้ผลิตและการขายผลิตภัณฑ์ไปสู่ตลาดวัยกลางคนและตลาดอื่นซึ่งมีความต้องการหรือมีความคิด

3. อัตราการเริ่มต้นและตลาดระดับโลก ตลาดวัยรุ่นมีการเพิ่มขึ้นและกระจายไปทั่วโลกจากแนวความคิดที่ว่าวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ในชีวิตจึงทำให้ตลาดวัยรุ่นมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ผู้ผลิตโคงา โคงา เปปซี่ อิลเลต สถาอร์ต จะต้องศึกษาถึงรสนิยมและทัศนคติของ

^{*} ศิริวรรณ เสรีรัตน์, พฤติกรรมผู้บริโภค, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา 2538, หน้า 295 - 299

กลุ่มวัยรุ่นให้เพียงพอ เพื่อที่จะใช้กลยุทธ์การ โฆษณาการตลาดระดับโลก (Global advertising and marketing strategy)

4. ลักษณะด้านประชากรศาสตร์(Demographic characteristic) กลุ่มนี้อาจมีรายได้ส่วนตัว หรือรายได้จากบิดา มารดา ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของกลุ่มนี้เกี่ยวกับการพักผ่อน เกือบทั้งหมดของกลุ่มนี้ตัดสินใจด้วยตนเอง กลุ่มนี้มีแนวโน้มที่เพิ่มสินค้าคงทน เช่น วิทยุ โทรศัพท์ เครื่องสำอาง และรองเท้า จากการวิจัยของบริษัทที่ทำการวิจัยการตลาดวัยรุ่นพบว่าผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย หรูหรา กลุ่มนี้จะมีประสบการณ์ในสินค้าหรูหรา เขาจะมีเงินจำนวนมากและตัดสินใจซื้อด้วยตนเอง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ให้ความสำคัญที่การบริโภcyอย่างมาก อิทธิพล 3 ประการที่มีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคดังนี้ (1) ประสบการณ์ของการเรียนรู้โดยตรง ครอบคลุมที่สุดในช่วงวัยรุ่น จะกำหนดความรู้สึกทางด้านเศรษฐกิจในแรกเริ่ม (2) ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการซื้อ (3) คนรุ่นใหม่จะมีระดับการศึกษาสูงขึ้น และได้รับผลกระทบจากสื่อมวลชนมากขึ้น จากอิทธิพลสิ่งแวดล้อมเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรม ผู้บริโภค มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับสถานการณ์ในอนาคตและระดับรูปแบบการดำรงชีวิต ตัวอย่างกลุ่มพ่อใจดีอบรุกันที่ทันสมัย แข็งแรง สินค้าเป็นชุด เสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์อาหารและบริการต่างๆ จะเป็นที่พึงพอใจของกลุ่มนี้ แม้ว่าจะคุ้นเคยกับการบอกรเล่าให้ประยัคเงิน เก็บเงิน แต่เขาก็พอใจที่จะจ่ายมากกว่า เป็นสิ่งที่สำคัญที่เขาจะระลึกว่ากลุ่มนี้ไม่เพียงแต่จ่ายให้ตนเอง แต่ยังจ่ายให้คนรักและเพื่อนๆ ด้วย

พฤติกรรมการเลือกซื้อของกลุ่มวัยรุ่น (Shopping behavior) กลุ่มวัยรุ่น ได้ใช้เวลาในการเลือกซื้อในวันสื้นสุกด้วยมากขึ้นและมีการใช้จ่ายเงินจำนวนมากในห้างสรรพสินค้าชั้นนำ นอกจากราคาแล้ว ยังมีอานาจในการตัดสินใจเลือกร้านค้าปลีกซึ่งร้านค้าต่างๆ จะเป็นตัวชูโรงให้เกิดประสิทธิภาพ (Effective appeal) แม้ว่าจะมีความเชื่อที่ยึดถือว่ากลุ่มวัยรุ่นซื้อสินค้าโดยกระทันหันและใช้หลักเหตุผลน้อยกว่ากลุ่มอื่นจากการวิจัยระบุว่าผู้ตอบส่วนใหญ่มีอายุ 14-25 ปี มีการเปรียบเทียบระหว่างราคาและตราสินค้าก่อนซื้อการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อของวัยรุ่นได้ข้อสรุปดังนี้

1. วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเชื่อแหล่งข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เกี่ยวข้องกับสังคม เศรษฐกิจและความเสี่ยงในการทำงาน สื่อส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์ได้รับคำ

2. ขั้นตอนการประเมินผลผลิตภัณฑ์ของกระบวนการตัดสินใจซื้อ ราคาขายและข้อควรสินค้า เป็นเกณฑ์การประเมินผลที่สำคัญที่สุด โดยความสัมพันธ์กับอิทธิพลด้านสังคมอันเกิดจากบิความคิดเห็น

3. กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายจะใช้แหล่งข้อมูลของผู้บริโภคที่ใช้มาก่อน อาทิข้อมูลจากบิดามารดา น้องสาวและเพื่อนในการแนะนำให้ซื้อ การแนะนำให้ซื้อมากขึ้น พอใจที่จะซื้อผลิตภัณฑ์โดยไม่มีการควบคุมของบิดามารดา

ลักษณะด้านจิตนิสัย (Psychographic characteristic) กลุ่มวัยรุ่นจะไม่เห็นอกบุคคลใหญ่ผู้บริโภคสามารถแบ่งสัดส่วนตลาดได้ดังนี้

1. คำนึงถึงสังคม (Socially) กลุ่มนี้มีรายได้ส่วนบุคคลสูงจะคำนึงถึงตราสินค้าและใช้จ่ายจำนวนมากเป็นคำใช้จ่ายส่วนตัว การแต่งตัวจะแต่งกายเพื่อแสดงฐานะ (Status)
2. การซูงใจด้วยวิธีที่แตกต่าง (Motivation) ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มที่กระตือรือร้น ชอบผ่อนผายภัยและการเลี้ยงสัตว์ และความพองในกิจกรรมของกลุ่ม
3. การตัดสินใจด้านสังคมเศรษฐกิจด้วยตนเอง เขาจะชอบกิจกรรมส่วนตัวและใช้เงินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการบริการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการแสวงหาอาชีพและหน้าที่การทำงาน
4. มุ่งที่กีฬา Sport oriented เป็นตลาดกีฬาที่ใหญ่ที่สุด รวมทั้งอุปกรณ์วิดีโอภายในบ้านด้วย บริษัทตัวแทนโฆษณา Young ad Lubicam ได้ศึกษาความรู้สึกของกลุ่มวัยรุ่น แล้วพบว่าเขาต้องการการยอมรับจากกลุ่มและไม่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลารดา

* บทความ “Digital teen วัยรุ่น 4 มิติ”¹⁰ ได้วิเคราะห์พฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในอดีตและปัจจุบันได้ดังนี้

รากฐานของพฤติกรรมของวัยรุ่นมีเพียง 5 ประการ คือ มีความใฝ่ฝัน ชอบลอง ร้อนแรงเร็ว และการรวมกลุ่ม

ทั้งห้าประการนี้เป็นรากฐานของพฤติกรรมวัยรุ่นทุกคนทุกสมัย แม้กระทั่งปัจจุบันในยุคดิจิทัลก็ไม่มีสิ่งใดที่นักหน้อหรือซับซ้อนไปกว่านี้

ประการที่ 1 ความใฝ่ฝัน เนื่องจากวันรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งผ่านพ้นวัยเด็ก ส่วนใหญ่สมองของวัยรุ่นยังคงบริสุทธิ์ มีพลังแห่งการเรียนรู้อย่างมหาศาล มีจินตนาการมีความใฝ่ฝันมาก เพราะยังไม่มีปัญหาใด ๆ มากบกวน วัยรุ่นจึงสามารถรับกระแสแห่งวัฒนธรรมที่มา กับสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่ถูกกับจริตในวัยดังกล่าว ได้อย่างรวดเร็ว และวัฒนธรรมจากตะวันตกและญี่ปุ่นได้ถูกปรุงแต่งให้มีแต่ความสนุกสนานสวยงามเหมาะสมกับอารมณ์ของวัยรุ่น

ประการที่ 2 ชอบลอง เป็นธรรมชาติพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตที่เป็นสัตว์สังคม เมื่อมนุษย์เป็นสัตว์สังคมชนิดหนึ่งและในวัยที่เข้าสู่วัยรุ่นนั้น การได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ยังน้อย แต่ขณะเดียวกันมีแรงบันดาลใจให้รู้สึก มนุษย์ในวัยรุ่นจึงชอบที่จะทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ ตามกระแสแห่งวัฒนธรรมที่ได้รับมา ซึ่งส่วนใหญ่ได้มีการถ่ายทอดของความถูกต้องเหมาะสม ซึ่งบันทึกซึ้งดูเหมือนเป็นการพยายามทำสิ่งที่สนใจกันแก่กัน

¹⁰ นิตยสาร BrandAge, “Digital Teen วัยรุ่น 4 มิติ”, ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2543, กรุงเทพ, หน้า 85-

ประการที่ 3 ร้อนแรง วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในช่วงที่กำลังเดิน โดยย่างรวดเร็วจากเด็ก สู่ความเป็นผู้ใหญ่ด้วยพลังอันมหัศลของอร์โนนเพคท์มีอยู่ในร่างกาย ซึ่งพลังของอร์โนนเพคนี้ส่งผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่นที่ต้องการจะทำสิ่งที่ตนเองเห็นว่าควรจะทำในทันที ซึ่งบางครั้งการกระทำนั้น ๆ ก็แสดงออกซึ่งอารมณ์ที่รุนแรงของวัยรุ่น

ประการที่ 4 เรื่อง เป็นคำจำกัดความที่แสดงดึงการแสดงออกซึ่งอารมณ์วัยรุ่นอีกประการหนึ่ง ซึ่งกินความหมายครอบคลุมถึงการต้องการทำสิ่งใด ๆ ก็ตามให้ทันใจที่ตัวเองต้องการ รวมทั้งการตัดสินใจ ชอบ รัก เกลียด สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่างที่เรียกว่ารักง่าย หน่ายเร็วทำงานนั้น

ประการที่ 5 การรวมกลุ่ม วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ชอบการสังคมการรวมกลุ่มระหว่างเพื่อนฝูงมากที่สุด เพราะคุณเมื่อนั่งในช่วงวัยรุ่นนี้มีเพื่อนฝูงกันเท่านั้นที่สามารถคุยกันในเรื่องต่าง ๆ ได้ในภาษาเดียวกันรู้เรื่องและเข้าใจกัน ปัญหาทุกประการทั้งการเรียนและครอบครัวบ่อยครั้งที่ถูกนำเสนอ ปรึกษาหารือเพื่อหาข้อสรุปกันในหมู่เพื่อนฝูงบนพื้นฐานความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งบางครั้งก็ก่อให้เกิดหัศคติที่ไม่ถูกต้องต่อสังคมที่อยู่แวดล้อมคนเอง แต่บ่อยครั้งก็สร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งที่ดีกว่า ทึ้งนี้จึงอยู่กับวัยรุ่นได้เรียนรู้อะไรมาค่อนหน้านั้น *

ด้วยพื้นฐานพฤติกรรมวัยรุ่นทั้งห้าประการ สภาพแวดล้อมทางสังคมและสื่อที่เข้าถึงพุทธิกรรมวัยรุ่นในแต่ละยุคสมัย เราได้เห็นวัยรุ่นไทยมีความนิยมชนชอบมีการแสดงออกที่เปลี่ยนไป

ในยุคปัจจุบัน ในช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่นานนัก วัยรุ่นไทยโดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิงรับวัฒนธรรมจากวัยรุ่นญี่ปุ่น โดยผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์ และภาพยนตร์ นิยมสีสันหวานແหววแบบญี่ปุ่น นิยมสวมรองเท้าส้นสูงที่เรียกว่ารองเท้าส้นตีก คล้าย ๆ ที่ได้รับความนิยมมาแล้วเมื่อสามสิบปีก่อน ซึ่งการนิยมสวมรองเท้าส้นตีกพื้นรองเท้าสูงสามารถสื่อว่าเป็นเกิดขึ้นเพียงช่วงเวลาที่สั้นมากประมาณไม่เกินหนึ่งปีความนิยมก็ต้องหาย ๆ งานไป การใส่เสื้อผ้านิยมใส่เสื้อยืดครุ๊ป เอวลดอย เมื่อยกเมื่อขึ้นสูงต้องเห็นสะตือ สวมกางเกงขาบานกอมเท้าคล้าย ๆ กางเกงทรงมือดัดและความนิยมในเรื่องการกางเกงขาบานกำลังจะเปลี่ยนไปเป็นกางเกงขาลดอย ขาดกางเกงสูงเหนือคาดการณ์แบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน แต่กางเกงทรงหนึ้นน้ำ และในไม่ช้าความนิยมในเรื่องแฟชั่นของวัยรุ่นก็จะต้องเปลี่ยนไปอีก *

การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของวัยรุ่นแต่ละยุคสมัยที่กล่าวมาแล้ว ล้วนยืนอยู่บนรากฐาน ประการ คือ ความไฟต์น การชอบลอง ร้อนแรง เร็ว และ การรวมกลุ่มทั้งสิ้น และอิทธิพลสำคัญที่ทำให้ความนิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไปคือ สื่อภาพยนตร์ ทีวี สิ่งพิมพ์ และปัจจุบันมีเพิ่มมาอีกชนิดหนึ่งคืออินเตอร์เน็ต โดยในช่วงเวลาเมื่อสามสิบปีก่อนนั้น สื่อที่สื่อสารวัฒนธรรมเชิงวัยรุ่นไทยส่วนใหญ่จะมาจากตะวันตกที่สำคัญคือเมริกา แต่ปัจจุบันวัยรุ่นไทยได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมผ่านสื่อจากทางญี่ปุ่นด้วย ดังนั้นในปัจจุบัน วัฒนธรรมของวัยรุ่นไทยจึงถูกกำหนดโดยวัฒนธรรมที่ผ่านสื่อมาจากเมริกาและญี่ปุ่น

กระแสวัฒนธรรมจากอเมริกาและญี่ปุ่นที่วัยรุ่นไทยรับอยู่นี้ไม่เพียงอยู่ในเมืองเท่านั้น แต่แพร่กระจายไปสู่ต่างจังหวัด แม้แต่ในเขตอำเภอชนอกในต่างจังหวัดด้วยเช่นกัน โดยผ่านทางทีวี และสิ่งพิมพ์ที่ไปถึงทั่วทุกจุดของประเทศไทย และจากกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันจากกลุ่มนี้วัยรุ่นในเมืองไปสู่กลุ่มวัยรุ่นในต่างจังหวัด

อิทธิพลที่มีผลสำคัญต่อวิถีการดำเนินชีวิตวัยรุ่นนอกจากสื่อเดียว อีกส่วนหนึ่งคือครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่ ปัจจุบันการคุ้ยเลูกิโนวัยรุ่นที่เป็นหลักได้รับการคุ้ยแลอย่างปล่อยให้ดำเนินชีวิตเสรีมากขึ้น การควบคุมเข้มงวดลดลง ซึ่งบ่อยครั้งกับพ่อแม่วัยรุ่นสมัยใหม่ก็เลี้ยงดูลูกในวัยรุ่นทั้งชายหญิงอย่างเต็รีเกินไป โดยขาดการให้หัศนศติที่ถูกต้องแก่ลูกที่อยู่ในวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นสมัยใหม่ไม่น้อยที่ทำอะไรตามใจที่ตนเองอยากทำ ชอบสิ่งที่ตนเองยากชอบ และซื้อสิ่งที่ตนเองยากซื้อ ขณะที่พ่อแม่สมัยใหม่บางคนก็ให้ทุกสิ่งที่ถูกขอ ทั้งเงิน และสิ่งของที่ถูกขอ ตามใจลูกทุกอย่าง และเข้าใจว่ามีความรักที่ให้กับลูกแต่ไม่ได้ให้สิ่งสำคัญกับลูกคือความอบอุ่นของพ่อแม่ที่ควรจะมีให้กับลูก

อิทธิพลของสื่อสมัยใหม่จากภาพยนตร์ ทีวี ถึงอินเตอร์เน็ต และวิธีการเลี้ยงลูกวัยรุ่นของพ่อแม่สมัยใหม่นี้เองที่ทำให้เด็กเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าปกติ ปัจจุบันเด็กในวัย 13-14 ปีขึ้นไป ก็มีความต้องการ ความนิยมชอบ ความรู้สึกนึงกิดเช่นเดียวกับวัยรุ่นในวัย 16-17 ปีแล้ว และวัยรุ่นในวัย 17-18 ปี ซึ่งอยู่นัยน์ป้าย ถึงมีการรับรู้มีพฤติกรรมเช่นเดียวกับวัยรุ่นที่เรียนมหาวิทยาลัย

ด้วยเหตุนี้ การทำความเข้าใจพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน จึงไม่ใช่การทำความเข้าใจในสิ่งที่เป็นองค์ประกอบที่เป็น 3 มิติ ที่เราเห็นอยู่เท่านั้น แต่ต้องทำความเข้าใจในส่วนที่เป็นมิติที่ 4 อีก มิติหนึ่ง ซึ่งมิตินี้เป็นมิติที่ลึกดับที่สุด เข้าใจยากที่สุดของพฤติกรรมวัยรุ่น เริ่มจากการเข้าใจรากฐานสำคัญของพฤติกรรมวัยรุ่นทั้ง 5 ประการคือ ความไฝผัน การชอบลอง ร้อนแรง เร็ว และการรวมกลุ่ม เข้าใจในส่วนที่เป็นพลังที่อยู่เบื้องหลังที่มีส่วนกดดันสำคัญต่อพฤติกรรมวัยรุ่น แม้ปัจจุบันบรรดาลูกค้าต่าง ๆ ทั้งสินค้าไทยในโลหะ และสินค้าออนไลน์จะมีร่องรอยว่า ตลาดวัยรุ่นเป็นตลาดเงินตลาดทอง มีจำนวนผู้บริโภคห่วงวัย 13-19 ปี อยู่ถึงประมาณ 6 ล้านคนในปัจจุบัน สินค้าจำนวนมากจะมองว่าวัยรุ่นเป็นผู้ *Create Brand Switching* เป็น *Trend Setter* ซึ่งก็เป็นการมองที่ถูกต้อง เพราะวัยรุ่นสมัยใหม่มีกำลังซื้อสูง อันเนื่องมาจากการตามใจของพ่อแม่สมัยใหม่ดังได้กล่าวแล้ว ทั้งการตัดสินใจของกลุ่มวัยรุ่นด้วยกัน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้สินค้าของบุคคลในครอบครัว จึงทำให้ปัจจุบันถูกนับถือการตลาดทุกสายวิ่งเข้าหาวัยรุ่น

ธีรพงษ์ ศรีจันทนนันท์ ประภาสิริ วุฒิประวัติ และ ศรัทธา วิญญาหัตถกิจ (2543)¹¹ ได้ขัดทำผลการสำรวจพฤติกรรมของวัยรุ่น พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง โดยคิดเป็นร้อยละ 53% และเพศชาย 47% ช่วงอายุของวัยรุ่นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 15-17 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.2 % รองลงมาอยู่ระหว่าง 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.6 % และ 12-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.2 % งานอดิเรกของวัยรุ่นส่วนใหญ่วัยรุ่นจะนิยมฟังเพลงและวิทยุ คิดเป็น 22.2% รองลงมาคือ ดูTV/VDO คิดเป็น 20.2% และอ่านหนังสือ 14% และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เล่นอินเตอร์เน็ต โดยมีสูงถึง 67.40 % ส่วนรูปแบบการเล่นอินเตอร์เน็ตที่วัยรุ่นนิยมใช้กันมากที่สุดคือการเล่นเกมเวปไซต์ต่าง ๆ คิดเป็น 37.69 % รองลงมาคือใช้ส่ง E-mail คิดเป็น 26.44 % และการพูดคุยผ่านโปรแกรม pirch คิดเป็น 17.32 % วัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมที่จะเล่นอินเตอร์เน็ตที่บ้านคิดเป็น 44.24% ที่ร้าน 32.42 % และที่มหาวิทยาลัย 22.07% ประเภทของเกมส์ที่วัยรุ่นนิยมมากที่สุดคือ PLAYSTATION เป็นชนิดของเกมที่ได้รับความนิยมมากที่สุดคิดเป็น 69.2% รองลงมาคือ GAMEBOY คิดเป็นร้อยละ 14.5 % และเกมส์ในคอมพิวเตอร์คิดเป็น 9% เกี่ยวกับค่ายเพลง GRAMMY ซึ่งเป็นค่ายใหญ่ที่เป็นที่นิยมฟัง ในกลุ่มวัยรุ่น โดยคิดเป็น 47.17% รองลงมาคือ BEKERY ในเรื่องสื่อเพลง วิทยุยังเป็นสื่อที่วัยรุ่นไทยนิยมใช้ฟังเพลงมากที่สุดคิดเป็น 36.67% รองลงมาได้แก่ เทป และ CD คิดเป็น 31.38 % และ 17.51 % เกี่ยวกับเครื่องมือสื่อสาร มากกว่าครึ่งหนึ่งของวัยรุ่นไทยมีเครื่องมือสื่อสารพกติดตัวโดยเพียงเจ้ารับความนิยมมากที่สุด

บริษัทลีเวอร์ บราเธอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทกิลวี แอนด์ เมเธอร์ เอเชียแปซิฟิก¹² ศึกษาพบว่า กลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ (A New Generation of Teen) คือ วัยรุ่นอายุ 13 – 19 ปี มีการศึกษาและนาๆ กองครอบครัวที่มีฐานะปานกลางขึ้นไป มีเงินสำหรับจับจ่ายใช้สอยของคนเดียวอย่างอิสระ ซึ่งรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมที่น่าสนใจของกลุ่มนี้ ได้แก่ มากองครอบครัวที่พ่อและแม่ออกทำงานนอกบ้าน จึงมีเวลาให้ลูกน้อยจึงให้เงินลูกมาก ๆ เพื่อทดแทนกับความรักสักที่ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูก ทำให้เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อสูงแต่ไม่มีรายได้ของตัวเอง ได้เงินมาจ่ายจากพ่อแม่ จากการวิจัยพบว่า กลุ่มนี้ใช้จ่ายเงินเฉลี่ยวันละ 60 บาท

¹¹ นิตยสาร BrandAge, “การสำรวจพฤติกรรมของวัยรุ่น”, ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2543, กรุงเทพ, หน้า 101-106

¹² บริษัทลีเวอร์ บราเธอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทกิลวี แอนด์ เมiéndo เอเชียแปซิฟิก, วันนักการตลาดแห่งประเทศไทย : “กลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ (A New Generation of Teen)”, กรุงเทพ : 2539, หน้า 16-21

พฤติกรรมการใช้เวลาว่างนอกเหนือจากการเรียนได้แก่ ดู TV พิงวิทยุ เล่นกีฬา คุยกับเพื่อน อ่านการ์ตูน โทรศัพท์ฯลฯ การเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ (เล่นหรือชม) วัยรุ่นชายส่วนใหญ่เล่นฟุตบอล บาสเกตบอล วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่เล่นแบดมินตัน ว่ายน้ำ

ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ มีวัยรุ่นกลุ่มนี้สูงถึง 50% ที่มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ โดยในกลุ่มนี้ 14% เริ่มเรียนด้วยตัวเอง อายุ 12 ปี หรือต่ำกว่า 53% เริ่มเรียนเมื่ออายุ 12-14 ปี และอีก 32% ที่เหลือเริ่มเรียนเมื่ออายุ 15-18 ปี

ลักษณะด้านจิตนิสัย ต้องการความยอมรับ และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับเพื่อน ๆ สูง ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนสูง ดูแลเรื่องความสวยงามของตัวเองสูงเพื่อให้ดูดี (ทั้งชายและหญิง) มีรสนิยม และการเลือกสินค้าที่มีทิศทางของตนและกลุ่มของตนอย่างเด่นชัด และต้องการความแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ โดยเฉพาะในผู้หญิงสูง เป็นลักษณะของพฤติกรรมและความชื่นชอบในสินค้าต่าง ๆ เร็ว เมื่อจ่าย มีพฤติกรรมตามรูปแบบวัฒนธรรมตะวันตกมากกว่าวัยรุ่นยุคก่อน ๆ มีความรู้สึกว่าตัวเองเป็นผู้หญิงเร็วกว่าวัยรุ่นยุคก่อน ต้องการความเป็นอิสระ มีเวลา กับผู้ปกครองน้อย ส่วนใหญ่ใช้เวลา กับเพื่อน

จากลักษณะที่โดดเด่น ของกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ เขาเป็นกลุ่มเป้าหมายที่น่าสนใจของสินค้า และ บริการประเภท

เสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัว เพราะจากการวิจัยพบว่า 80% ของกลุ่มวัยรุ่นตัดสินใจซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าและของใช้ส่วนตัว อาทิเช่น เสื้อผ้า น้ำหอม ยาระจังกอกลิ่นกาย เทป ของขบเคี้ยวและเครื่องดื่ม ด้วยตัวเอง

บริการเพื่อการศึกษา เมื่อจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการศึกษาสำหรับอนาคตของบุตรหลาน ธุรกิจบริการเพื่อการศึกษาที่น่าจะได้ประโยชน์จากกลุ่มค้ากุ้นนี้คือ สถาบันสอนภาษา สถาบันสอนคอมพิวเตอร์ Summer Camp ทั้งในและต่างประเทศ สถาบันสอนคนตระหง่าน สถาบันสอนคนตระหง่าน เป็นต้น

สินค้าเพื่อความบันเทิง และสันทนาการที่ใช้เทคโนโลยี เมื่อจากกลุ่มค้ากุ้นนี้หันมาสนใจ สถาบันสอนภาษา และยอมรับผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ทั้งที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ และแฟชั่นใหม่ ๆ ได้เร็ว กว่าคนรุ่นก่อน ๆ มาก ดังนั้นเขาน่าจะเป็นโอกาสทางการตลาดของสินค้า เช่น กล้องและฟิล์มถ่ายภาพระบบ APS หรือ Digital, เครื่องเล่น CD, วีดีโอดิจิตอล, ตัคท์สกรีนคอมพิวเตอร์, พจนานุกรม คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

บริการเพื่อความบันเทิง เช่น โรงภาพยนตร์ สถานทัศนศึกษา ศูนย์การค้า เกมส์คอมพิวเตอร์ เมมโมนิชิง (Simulator) สถานที่ศึกษา เช่น บันจี้เชิ้นพ์ เหล่านี้ล้วนสอนคล้องกับแนวแผนการ ดำเนินชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นยุคใหม่ที่ต้องการทำกิจกรรมที่แตกต่างจากคนรุ่นก่อน ๆ รวมทั้งกิจกรรมเหล่านี้ได้สะท้อนภาพความเป็นตัวของตัวเอง หรือของกลุ่มสูง เพราะได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน

อาหารกลุ่ม Fast food จากต่างประเทศ เมื่อจากใช้สถานที่ของร้านเป็นจุดพบร่วมทั้ง บรรยากาศความเป็นตะวันตกที่ทันสมัย ระบบบริการล้ำยุค ส่วนแต่เป็นสิ่งที่วันรุ่นคุ้นเคยและชื่นชอบ

ธุรกิจด้านสื่อ สื่อที่ก่อให้เกิดภัยรุ่นยุคใหม่สนใจ และรับข่าวสาร ส่วนใหญ่ยังคงเป็นโทรทัศน์ ส่วนสื่ออื่น ๆ เช่น โรงพยาบาล วิทยุ (บางคลื่น) นิตยสาร ยังคงเป็นสื่อที่เข้าให้ความสนใจสูง แต่สื่อทาง Internet นั้น จากการวิจัยพบว่ายังไม่ใช้สื่อที่ก่อให้เกิดภัยรุ่นนี้ให้ความสนใจมากนัก

มนัส ยอดคำ (2539)¹³ ได้ศึกษาถึงการใช้เวลาว่าง และศึกษาปัจจัยและความต้องการของกิจกรรมในยามว่างของนักเรียนในจังหวัดเชียงใหม่พอสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมในยามว่างของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียน คือ ขอบเขตอยู่กับเพื่อนมากกว่าทำกิจกรรมอย่างอื่นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวานา คุณอภิสิทธิ์(2524) ที่พบว่ากิจกรรมที่นักเรียนในกรุงเทพฯชอบทำหลังจากโรงเรียนเลิกก็คือพูดคุยกับเพื่อน ทั้งนี้เนื่องจากเวลาว่างที่อยู่ในโรงเรียนนั้นเป็นช่วงเวลาที่สั้น ไม่เหมาะสมที่จะประกอบกิจกรรมอื่นใด และนอกจากนั้นการประกอบกิจกรรมอย่างอื่นบางอย่างจำเป็นที่ต้องใช้ทั้งสถานที่และอุปกรณ์ ซึ่งค่าจากการพูดคุย ไม่ต้องการทั้งสถานที่ อุปกรณ์ แม้มีเวลาเพียงช่วงสั้นๆ ก็สามารถทำได้

2. กิจกรรมในยามว่างของนักเรียน หลังจากที่โรงเรียนเลิกและในวันหยุดราชการคือต่อไปทัศน์และพังเพลงทั้งนี้เนื่องจากว่านักเรียนส่วนใหญ่มีเมืองการเรียนนักเรียนมักจะอยู่บ้านประกอบกับอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการทั้งข้อมูลและข่าวสารและความบันเทิง ทุกชนิดที่สามารถหาได้และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยเฉพาะการดูโทรทัศน์และฟังเพลงนั้นเป็นอุปกรณ์ที่ใช้สร้างความบันเทิงได้โดยง่าย ไม่ต้องเสียเวลาในการออกไปแสวงหาที่อื่น เพราะทั้งโทรทัศน์และวิทยุทุก部เป็นของใช้ประจำวันที่นักเรียนทุกคนมี

3. กิจกรรมในยามว่างที่นักเรียนมีความต้องการมากได้แก่ กิจกรรมนันหนนาการและกิจกรรมการกีฬา ทั้งนี้ก็เป็นไปตามพัฒนาการของวัยรุ่นนั่นคือ ต้องการกิจกรรมที่สามารถพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ประกอบกับสภาพการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ในปัจจุบัน นี้ได้สร้างความเครียดให้กับเด็กนักเรียนอย่างมาก เช่นความเครียดที่เกิดจากโรงเรียนซึ่งมีสาเหตุมาจากการแห่งขันในเรื่องการเรียน ความเครียดที่เกิดจากทางบ้าน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดา มารดา ต่อบุตรหลานสูงจนเกินไป ทำให้เด็กไม่มีเวลาเป็นของตนเอง ชีวิตความเป็นอยู่ปัจจุบันถูกผู้ปกครอง บิดา มารดา เป็นผู้จัดการตั้งแต่ต้นนอน จนกระทั่งเข้านอนด้วย

¹³ มนัส ยอดคำ,การใช้เวลาว่างและความต้องการของกิจกรรมในยามว่างของนักเรียนในจังหวัดเชียงใหม่, รายงานการวิจัย : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2539

โปรแกรมการเรียน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในโรงเรียน การเรียนพิเศษสารพัดวิชาที่ทั้งเป็นวิชาการ และไม่เป็นวิชาการ หรือบางคนความเครียดอาจจะมีเหตุมาจากการขาดความอบอุ่นภายในครอบครัว จากภาวะเครียดที่เกิดมาจากสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้เด็กนักเรียนต้องการกิจกรรม เพื่อผ่อนคลายความเครียดมากยิ่งขึ้น ซึ่งกิจกรรมดังกีฬาและกิจกรรมนันทนาการ สามารถที่จะผ่อนคลายความเครียดได้เป็นอย่างดี

4. กิจกรรมนันทนาการที่นักเรียนที่มีความต้องการมากคือ คูโตรทัศน์ การฟังเพลง เล่นเกม วีดีโอเกม เกมคอมพิวเตอร์ และการทัศนศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากว่าเด็กเรียนยังอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยของการแสวงหา ดังนั้นสื่อโทรทัศน์จึงเป็นแหล่งข้อมูลอีกแหล่งหนึ่งที่นักเรียนจะได้มาซึ่งข้อมูล และนอกจากนั้น การคูโตรทัศน์ยังมีรายการบันเทิงอีกมากมายที่นักเรียนจะใช้เพื่อผ่อนคลาย เช่นเดียวกับการฟังเพลง และการเล่นเกมส์ ส่วนการทัศนศึกษาจะเห็นว่า นักเรียนมีความต้องการมากเช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากว่าการทัศนศึกษาจะให้ประโยชน์ทั้งด้านการศึกษาและความรู้จากประสบการณ์จริง และใช้เป็นกิจกรรมเพื่อความบันเทิงระหว่างหมู่คณะ ได้เป็นอย่างดี

5. กิจกรรมกีฬาที่นักเรียนมีความต้องการมากได้แก่ พุตบอล บาสเกตบอล เทนนิส ว่ายน้ำ ปิงปอง แบดมินตัน ศิลปะปีองกันตัว และยูโด สอดคล้องกับผลการวิจัยของวราสนา คุณอภิสิทธิ์ (2524) ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความต้องการกิจกรรมกีฬาทั้งประเภททีม และประเภทบุคคลทั้งนี้ เนื่องจากว่า กิจกรรมกีฬาเหล่านี้นักเรียนจะเป็นกีฬาสากลที่ได้รับความนิยมของคนทั่วไปแล้ว อีกเหตุผลหนึ่งของนักเรียนที่มีความต้องการกีฬาประเภททีมก็เพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างความสันติสุขและพะเพื่อผู้ ส่วนกิจกรรมกีฬาประเภทบุคคล นักเรียนต้องการกิจกรรมที่ไม่หนักจนเกินไป และสามารถเล่นในร่มได้ เช่นแบดมินตัน ปิงปอง ส่วนว่ายน้ำและเทนนิสนั้นนักเรียนจะให้ความสนใจและต้องการมากเนื่องจากว่าเด็กเรียนในวัยนี้ต้องการที่จะออกกำลังกายเพื่อคุ้มครอง ตรวจทาน และเป็นกิจกรรมกีฬาที่สังคมส่วนใหญ่ได้การยอมรับ และนอกจากนั้นนักเรียนยังมีความเชื่อว่าว่ายน้ำ เป็นการออกกำลังกายที่ดีและให้ประโยชน์มากกว่ากิจกรรมกีฬาประเภทอื่น ส่วนศิลปะปีองกันตัวและยูโดนั้น เป็นกิจกรรมกีฬาที่นักเรียนมีความต้องการเรียนเพื่อนำไปใช้ป้องกันตัวเอง ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการความปลอดภัย